

[Larsen-Badse.]

Redaktør Hagners Forslag, og da blev det fortalt, at han lige var blevet smidt paa Hovedet ud af Venstre med samt sit Forslag. I Aar møder vi det altsaa som Venstres Forslag, og jeg betragter det som et Fremskridt politisk set, at Venstre vil være med til noget saadant. Maa jeg føje til, at paa Falster kalder man det, idet man tænker paa en fortræffelig prominent Landstingsmand, som bor dernede, H. C. Andersens Eventyr. Det er altsaa ikke noget helt nyt, vi bliver præsenteret for ved denne Lejlighed. Vi har anet dets Eksistens og kan saa nu faa Lejlighed til at beskæftige os lidt nærmere med det i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Duborg slog jo paa den store Tromme og talte om Ekspropriation og alt, hvad der i øvrigt kan lyde fælt her i denne Verden i Forbindelse med det Forslag, der foreligger. Nu har jeg tilsagt mit Partis Medvirkning til Gennemførelsen af en Ordning paa det foreliggende Grundlag, men selvfølgelig har vi forbeholdt os at forhandle om Enkeltheder der indenfor; det er der fra anden Side tilsagt Villighed til, og den Forhandling, som skulde finde Sted, skulde efter min Opfattelse helst resultere i, at det blev bedre, end det er nu i dette Øjeblik. Jeg vil da gerne anmode det ærede Medlem Hr. Duborg og det ærede Venstreparti om ikke at modsætte sig, men tværtimod medvirke til, at dette Forslag maaske kunde blive bedre, mere acceptabelt for de Interesser, som her er kommet ret stærkt frem fra de to Herrer. Hvis vi kunde samles om det, er jeg overbevist om, at det var lettere at faa visse Forbedringer indført, og jeg vil gerne anmode de Herrer om ikke at hænge sig for stærkt i dette med Ekspropriation eller Statsdrift, eller hvad man nu vil kalde det, for dette har intet som helst med Statsdrift at gøre, hvad der for øvrigt fra anden Side er gjort Rede for.

Det ærede Medlem Hr. Duborg rejste et Spørgsmaal, og det var, hvem der skulde betale, hvis vi skulde importere Sukker, og Priserne blev højere. Det skulde ikke være Roedyrkerne. I samme Forbindelse rejste det ærede Medlem Hr. Duborg det Spørgsmaal, som er nævnt her: med hvad Ret vil man give Roedyrkerne mindre, med hvad Ret vil man lægge det Loft paa? Nu har jeg ikke udtalt Tilslutning til, at det Loft ligger der overhovedet, men jeg betragter Lovforslaget som et Forsøg paa at fremskaffe et saa stort Areal til Dyrkning af Sukkerroer her i Landet, at det ikke

skulde blive nødvendigt at indføre noget som helst, og dermed vilde saa den Bekymring falde bort. Men naar man nu rejser det Spørgsmaal her overfor dette Tal 36, kunde man rejse ganske det samme Spørgsmaal overfor de korte Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Clausager fremsatte om den Afgift. Sukkerfabrikkerne berører det ikke, siger det ærede Medlem Hr. Clausager. Det er alene et Forhold mellem Staten og Dyrkerne. Hvis man nu tænkte sig Afgiften sat op til 8, vilde Sukkerfabrikkerne som sædvanlig komme til at betale det, de betalte, men Roedyrkerne kom til at betale Resten. Med hvad Ret vil man forlange, at Roedyrkerne skulde gøre det? Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Ret til at forlange det mere paa den ene Led end paa den anden. For øvrigt er det ogsaa ganske forkert, at man med de bestaaende Love, saaledes som det ærede Medlem Hr. Duborg sagde det, meget vel kunde lave en Sukkerordning, saaledes som den er skitseret i det Forslag, Venstre har omtalt her ved denne første Behandling.

Jeg gentager mit Tilsagn om at arbejde med paa at faa en Ordning gennemført hurtigst muligt og faa den bedst mulige Ordning frem, og jeg regner efter de Udtalelser, der er fremkommet ogsaa fra Venstre, trods alt med, at man fra den Side vil være med til at gøre en Indsats, saa man i saa stor Enstemmighed som muligt kan forbedre lidt paa Lovforslaget, saaledes at det kan vække noget mere Tilfredshed, end Tilfældet synes at være i Øjeblikket, og navnlig saaledes at det kan opfylde det Formaal, som det i sidste Instans har, nemlig at sikre hele vor Sukkerproduktion i det kommende Dyrkningsaar.

A. M. Hansen: Jeg skal kun gøre nogle faa replicerende Bemærkninger til nogle af de ærede Talere, som har henvendt sig til mig.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen er jo undergaaet samme glædelige Forandring som Partiet Venstre, idet der er en meget stor Forskel paa det ærede Medlems Standpunkt i 1930, da vi behandlede Tilskuddet til Roedyrkerne, og hans Standpunkt nu. I 1930 ivrede han i den Grad imod at give Tilskud, saa han ikke vidste alt det onde, han skulde sige derom: ja, han drev det til at udtale, hvad der kan ses i Rigsdagstidende for 1929—30 Sp. 6111, at de, der trods alt ønskede at faa en saadan Almisser, skulde underkastes Bestemmelsen i Fattigløven af 1891 og miste deres